

SATHYA SAI INFORMATION

SOMMAR 2010

Samma Gud (ätma) har sin boning i alla varelser.....	3
Uppoffring och osjälviskhet är utmärkande för sann kärlek.....	16
Ideellt arbete i Sai-organisationerna runt om i världen.....	31
Gud är inneboende i alla (berättelse från Chinna Katha.).....	33
Information från svenska Sathya Sai-organisationen.....	34

Sathya Sai information är den svenska Sathya Sai-organisationens officiella tidskrift. Den utkommer fyra gånger per år.

Samma Gud (ātma) har sin boning i alla varelser

Sathya Sai Babas tal i Poornachandra Auditorium, Prasanthi Nilayam,
30 januari 2010, vid Andhra Pradeshs ungdomskonferens.

Gud är det eviga vittnet

Ni som är Kärleken förkroppsligad!

Sedan hennes man Satyavān dött följde Sāvītri efter dödsjuden Yama och bönföll honom att låta mannen leva vidare. Medan hon höll om Yamas fötter försökte hon ihärdigt övertala honom. Utan tanke på de stora svårigheter hon måste utstå vann hon till slut Yamas nåd och räddade sin mans liv.

Sanning är ert bästa beskydd

Chandramati var en annan ädel indisk kvinna som förmådde släcka en våldsam skogseld med sin sanningskraft. För att stå fast vid sin mans, kung Harishchandras, löfte utstod hon många prövningar och visade hela världen ett lysande exempel på ädel kvinnlighet. Hur förmådde hon hålla fast vid sanningen? När den vise Viśvāmitra kom till Harishchandra frågade kungen honom: "O vördade vise man! Vad kan jag göra för dig? Vad du än ber om kommer jag att ge dig detta, till och med om du ber om mitt liv." Då sade Viśvāmitra till kungen: "Ge mig ditt rike." Genast gav Harishchandra honom sitt rike. Han gick in i slottet och sade till sin hustru Chandramati: "Nu tillhör detta slott inte längre oss. Det är nu den vise Viśvāmitras egendom. Vi har inte rätt till något här." Chandramati accepterade utan att tveka sin makes ord och sade: "Jag är beredd att ge upp till och med mitt liv för att stå fast vid löftet du givit den vise."

Efter att ha accepterat Harishchandras rike som gåva bad Vísṡvāmitra honom dessutom om en penninggåva. Harishchandra hade inget kvar eftersom han givit bort allting till den vise mannen. Därför vädjade han till den vise att ge honom en månads tid för att kunna betala penninggåvan. Harishchandra lämnade tomhänt slottet tillsammans med sin hustru Chandramati och son Lohitasva och begav sig till Kashi. Där sålde han sin hustru och son till en man av brahminkasten, men pengarna han fick räckte inte till att betala hela summan till den vise. Eftersom denne fortsatte ansätta honom med krav på återstoden av gåvan fanns inget annat alternativ än att sälja sig själv. Personen som köpte honom var ansvarig för en kremeringsplats och gav honom uppgiften att samla in avgifter från alla dem som kom för att kremera döda kroppar.

Brahminen som köpte Chandramati och hennes son tog med dem hem och sade till sin hustru: "Jag har köpt en tjänsteflicka åt dig. Du kan låta henne göra allt arbete." Chandramati fick laga mat och diska. Hon avslöjade dock inte sin identitet. En dag sände husets herre hennes son Lohitasva och två andra barn till skogen för att hämta gräs som skulle användas vid tillbedjan. När Lohitasva skar gräs blev han biten av en orm. Hans följeslagare bar hem hans döda kropp. Chandramati överväldigades av sorg när hon såg sin sons döda kropp. När hon avslutat sitt arbete i huset för dagen tilläts hon på kvällen föra den döda kroppen till kremeringsplatsen där Harishchandra arbetade som vaktmästare. Denne krävde henne på en avgift för kremeringen av den döda kroppen. Fastän hon sade att hon inte hade några pengar krävde Harishchandra ändå att hon skulle betala avgiften och sade att ingen kunde kremera en död kropp utan att betala den obligatoriska avgiften. Han uppmanade henne att sälja den bröllops-halskedja (mangala sūtra) hon bar för att kunna betala. Hon utbrast: "Min halskedja kan bara ses av min man, inte av någon annan!" Hon insåg genast att kremeringsplatsens vaktmästare inte var någon annan än Harishchandra. Hon frågade honom: "Är du inte Harishchandra? Är du medveten om att vår käre son är död?" Harishchandra fylldes av sorg när han såg sin sons döda kropp, men eftersom

han förpliktat sig att följa sanningens väg uppmanade han sin hustru att sälja sin halskedja (mangala sūtra) för att kunna betala avgiften. Då han sade så uppenbarade sig Herren Śiva inför dem. Han lovordade dem för att de kompromisslöst hållit fast vid sanningen, även fast de måste utstå mycket stort lidande.

*Skapelsen uppstår ur sanningen och uppgår i sanningen,
Finns någon plats i kosmos där sanningen inte existerar?
Föreställ er denna ädla och obefläckade sanning.*

« telugu-vers »

Allting uppstår ur sanningen. Det är sanningen som beskyddar oss. Herren Śiva sade till Harishchandra: "Att du stått vid ditt ord har beskyddat dig." Sedan väckte Han Lohitasva till liv igen. I detta ögonblick uppenbarade sig också Viśvāmitra och sade till Harishchandra:

"Jag utsatte dig för allt detta bara för att pröva hur trogen du är sanningen. Jag ger ditt kungarike tillbaka till dig." Efter att ha tagit emot Herren Śivas välsignelse återvände Harishchandra tillsammans med sin hustru och son till sitt kungarike. Alla hans undersåtar som väntat ivrigt på dem glädde sig åt deras återkomst. Alla var lyckliga och glädde sig åt vad de insåg var en gudomlig "lek" (līla).

En enda gudomlighet genomsyrar hela världen

Nutidens människa är stolt över sin rikedom och sina ägodelar, då hon menar att hon själv förtjänat allt och att allt tillhör henne. Hon glömmer dock att hon har Guds nåd att tacka för allt. Gud har ingen form och är bortom födelse och död. Den som föds måste också dö, men Gud liksom treenigheten Brahma, Vishnu och Śiva varken föds eller dör. Gud varken kommer eller går utan Han är allestädes närvarande. Människor gör Gud ansvarig för sin glädje och sorg, men Gud orsakar varken glädje eller sorg. Han är inte ansvarig för någondera. Om ni tror något annat är detta

er egen inbillning. Om ni slår någon i dag kommer ni att bli slagna av en eller annan person senare. Om ni skadar någon nu kommer ni också själva att bli skadade. Var och en kommer alltså med säkerhet att drabbas av konsekvenserna av sina handlingar. Allt ni erfar är endast reaktionen, återspeglingsen och genljudet av vad ni gjort. Gud har inget med detta att göra. Allt ni gör kommer ni att få möta följderna av. Se därför det goda, gör gott och erfar det goda. Gud varken ger er något eller tar emot något från er. Han ingriper inte i något, någonsin.

Alla, vilka de än är, måste möta följderna av sina handlingar.

Ingen kan veta vad som väntar honom i framtiden.

*Säkert är dock att alla måste skörda
konsekvenserna av sina handlingar.*

*Till och med den mäktige Rāma fick lida genom
separationen från sin gemål Sītā och
grät som en vanlig människa.*

*Även de mäktiga Pandavabröderna var tvungna
att gå i exil och leva i skogen.*

« telugu-sång »

Era dåliga handlingar orsakar alla era problem. Människor inser inte detta utan ger Gud skulden för sitt lidande. Det är helt fel att tro att Gud är ansvarig för er förlust eller vinst, glädje eller sorg, födelse eller död. Gud är det eviga vittnet. Anklaga inte Gud för något. Ni är själva ansvariga för om era önskningar uppfylls eller inte. Var och en måste betrakta sig själv som ansvarig för allt han upplever. Gud finns inte någonstans långt borta. Ni behöver inte leta efter Honom i yttervärlden. Ni är själva Gud. Upanishaderna förkunnar: *Jag är Gud* (Brahman) [aham Brahma asmi]. När någon frågar efter ert namn svarar ni: "Jag är den och den." Ert namn har ni fått av era föräldrar när ni föddes. Det är inte ert verkliga namn. Ni bör alltid säga: "*Jag är Gud* (Brahman) [aham Brahma asmi]", "*Du är Det* (tat tvam asi)", "*Detta Själv är Gud* (Brahman) [ayam ātma Brahma]". Ni

är inte begränsade till något namn eller någon plats. Samma gudomliga kraft (ātma) som är grunden i myran och i Brahma finns i er också. Gud (ātma) har ingen form. Gud (ātma) varken föds eller dör. Gud (ātma) finns i alla tidsperioder – förfluten tid, nutid och framtid. Påminn er ständigt att ni är Gud (ātma) förkroppsligad. Vilseleds inte av illusionen: "Han är Gud (Deva), jag är en enskild människa (jīva)." Det finns ingen som helst skillnad mellan människan (jīva) och Gud (Deva). En enda gudomlighet genomsyrar hela världen.

Världsliga relationer är illusoriska

Alla fysiska relationer i världen är ni själva upphov till. När ni gift er säger ni: "Hon är min hustru, jag är hennes man." I själva verket är varken hon din hustru eller du hennes man. Er illusion får er att betrakta henne som er hustru. När det inte finns något sådant som man och hustru, hur kan någon då kallas deras son? *Samma Gud (ātma) finns inom alla varelser.* Ändå betraktar ni de miljontals levande varelsena som åtskilda. När ni placerar en nolla efter siffran ett bildas talet tio. Om ni placerar en nolla till efter den första nollan blir det hundra. Med tre nollor efter ettan blir det tusen. Då ni fortsätter lägga till nollor ökar värdet på talet mer och mer, men ettan förblir en etta. Ni är en person, men när ni gifter er blir ni två. Efter ett eller två år får ni en dotter eller en son. Då säger ni: "Jag är mannen, hon är min hustru, han är min son och hon är min dotter." Alla dessa relationer - man, hustru, son och dotter - utgör dock bara er illusion, alla dessa världsliga relationer är ni själva upphov till. Ni kanske lever som man och hustru en tid, men när ni lämnar världen, vem är då mannen och vem är hustrun? Era begär är grundvalen för alla era relationer. Dessa begär kommer och går. Finns inga begär finns heller ingen relation. Det sägs att när människors begär är uppfyllda ser de inte ens på varandra.

Ni läser heliga skrifter som Bhagavadgītā, Bhāgavata och Rāmāyana.

När ni läser dem ser ni för ert inre öga olika händelser utspela sig som om det skedde på en bioduk. Egentligen är det ni ser på en filmduk inget annat än ett skådespel. I verkligheten dör inte och gråter inte någon av skådespelarna. Ni kanske inte förstår detta nu. För fyrtio år sedan kom filmskådespelerskan Kanchana Mala till Mig. Ni kanske alla har hört hennes namn. Hon sade till Mig: "Svami! Jag vill inte fortsätta som filmskådespelerska." När Jag frågade varför svarade hon: "Svami! Livet som utspelar sig på filmduken är så olikt det verkliga livet. I filmen kanske en aktör är kung och en annan tjänare, men det finns ingen verklig relation mellan dem. När människor ser på detta skådespel gråter somliga, skrattar en del andra, medan andra är ledsna. Jag tycker inte om att spela med i detta skådespel." Är inte denna värld också ett skådespel? Alla dessa världsliga relationer är lika överkliga som de mellan personerna på filmduken.

I denna värld säger alla "min far", "min mor", "mina döttrar", "mina söner", "min svärson" osv., men i verkligheten finns inga sådana relationer. Det gudomliga är den enda verkligheten. *Den Ende ville bli många*. Ni tror att Jag sitter på en stol nu och att ni alla sitter på golvet, men egentligen sitter varken Jag på stolen eller ni på golvet. Vi alla befinner oss på samma ställe. Ni tror att Gud befinner sig på en plats högre upp än er plats. Detta är ett slags spel på den fysiska nivån. Jag är inte åtskild från er och inte heller är ni olika Mig. Det finns ingen skillnad mellan oss. Vi är en enda. Alla är vi en del av samma kosmiska form. Ni tillreder många söta rätter, t.ex. vetepudding, mandelpudding och Gulab Jamun. Fastän ni givit dessa söta rätter olika namn är sockret i dem gemensamt för alla. På motsvarande sätt är alla samma gudomlighet förkroppsligad. På den världsliga nivån kanske ni ser någon som er motståndare och tror att han hatar er. Om ni trots det hälsar på honom kommer han att visa er respekt. I själva verket finns ingen skillnad mellan människor, fastän det på den fysiska nivån kan verka så. När ni ändrar ert sätt att se kommer ni att inse att alla är en enda. Människor frågar Mig: "Svami! Hur kan vi förbättra vår koncentration? Hur kan vi uppleva Gud?" Gud finns dock i ert inre. Ni är Gud.

Utveckla inre seende

Ni är inte en person utan tre – den ni själva tror ni är, den andra tror ni är och den ni verkligen är. Dessa tre aspekter av er representerar principerna dualism, begränsad icke-dualism och icke-dualism (dvaita, visishtadvaita och advaita) i nämnd ordning.

Ha inte känslan av att Gud är åtskild från er. Ni bör förändra era känslor. När ni säger: "Detta är min kropp" bör ni även fråga er: "Vem är jag?" När ni säger "min kropp" innebär det att kroppen är skild från er, och när ni säger "mitt sinne" betyder det att ni inte är sinnet. Kropp och sinne är åtskilda från er. De är bara era instrument. Ert innersta väsen, "Självet", är åtskilt från dessa.

Att ge upp sitt lilla, inskränkta jag (eng. I) kan åskådliggöras med att sätta ett streck över I (jag) och därmed bilda den heliga symbolen † "korset", som de kristna tillber. Alla heliga skrifter såsom Gītā, Bibeln,

Koranen osv. förkunnar samma sanning. *Sanningen är en, men de vise ger den olika namn.* Samma Gud (ātma) är närvarande i alla. Att erfara den gudomliga (ātmiska) grunden är att erfara sin gudomlighet. Om ni vill inse mänsklighetens enhet bör ni inse att samma Gud (ātma) som finns i er finns i alla. För att kunna uppleva allas gudomlighet bör ni erfara er egen inneboende gudomlighet. Ni koncentrerar er dock bara på yttervärlden, utan att försöka erfara denna er inre gudomlighet. När ni riktar blicken mot yttervärlden ser ni bara dess yttre former. Slut era ögon och vänd er inåt. Om ni vill uppleva ert gudomliga innersta bör ni utveckla er inre syn. Ni ser bara det ni riktar ljuset mot. När ni riktar blicken inåt kan ni se ert Själv. Somliga säger: "Gud existerar inte." De har helt fel. Gud existerar verkligen. Var finns Han? Han bor i ert hjärta. Eftersom ni bara riktar blicken mot yttervärlden kan ni inte uppfatta Honom. Varför har Gud givit er ögon? Har Han givit er dem för att ni ska titta på allt och alla? När ni tittar på allt och alla i yttervärlden kan ni inte erfara ert gudomliga inre. Era öron bör på motsvarande sätt bara användas till att lyssna på er inre röst.

Bli medvetna om er inneboende gudomlighet

Hur kan ni uppnå självförverkligande? Först och främst måste ni utveckla självförtroende. Först då kan ni uppnå inre självtillfredsställelse. Inre självtillfredsställelse leder till självuppoffring. Självuppoffring är nödvändig för att uppnå självförverkligande. När ni uppnått självförverkligande upphör alla skillnader mellan "jag" och "vi". Allt finns inom er, det finns inget yttre. När ni har fel perspektiv på tillvaron uppfattar ni allt på fel sätt. Slut era ögon och erfar ert Själv. Vänd er inåt och fråga er själva: "Vem är jag? Vem är jag?" Er andningsprocess kommer att ge er det rätta svaret. Ni bör höja er över ert sinne för att inse denna sanning. (Svami visade Sin näsduk och frågade). Vad är detta? Detta är ett tygstycke, eller snarare en bunt trådar, ja inte ens det utan bomull. Utan bomull kan man

inte göra några trådar och utan trådar kan man inte tillverka tyg. Liksom bomull är utgångsmaterialet för tyg utgör ljudet Soham som frambringas när man andas alltings grundval. *Ljud, rörelse och orörlighet, ljus och tal är en manifestation av Soham.* Ge därför först och främst akt på er andning och lyssna till ljudet Soham, Soham (jag är Det, jag är Det). "So" betyder Det (Gud) och "ham" betyder jag. Därför gör andningen er ständigt medvetna om er gudomlighet. Detta är den mest givande andliga övningen, men ni lyckas inte koncentrera er på andningen utan attraheras av allt ni upplever i yttervärlden.

Allt finns inom er, det må vara glädje, sorg, himmelriket, helvetet eller befrielse. Var finns Gud? Han finns i ert inre. Ni är Gud. När Jag frågar er: "Vem är du?" svarar ni: "Jag är Srinivas från Hyderabad", "Jag är den och den från Hyderabad." Var föddes Srinivas? Han föddes inte med detta namn. Det namnet gav honom hans föräldrar. Ni kallar er mänskliga varelser. Mänsklighet betecknar helighet som är er verklighet. I stället för att inse att ni är gudomliga (eng. divine) dövar ni er med vin (eng. "deep-wine")! Allt detta är er villfarelse. När en person dricker vin blir han berusad. På samma sätt kan den som är berusad av illusionen inte erfara sin verklighet. Vad betyder ordet "mänsklig"? Det betyder gudomlig. Vad menas med de mänskliga värdena? Därmed avses de gudomliga egenskaperna att hålla fast vid sanningen, vara rättfärdig, fridfull, kärleksfull och tillämpa icke-våld. De ger människan verkligt värde. Allt annat i denna värld är inte verkligt. När ni förverkligar dessa mänskliga värden uppenbaras er gudomlighet och ni blir själva Gud. Alla dessa mänskliga värden finns inom er. Varifrån kommer kärlek? Den kommer inifrån er. Varifrån kommer sanning? Den kommer också inifrån er. Dessa värden kan inte förvärfvas genom att läsa böcker. Många människor läser böcker. Jurister läser tjocka böcker. Det må vara tunna eller tjocka böcker, de utgår alla från samma alfabet. Boklig kunskap förvärfvas utifrån, men de mänskliga värdena har sitt ursprung inom er. Dessa fem mänskliga värden kan jämföras med de fem elementen, de fem sinnena och de fem livsenergierna som också finns inom er. De dåliga egenskaperna, såsom

begär, vrede, girighet, villfarelse, högfärd och avund har sitt ursprung i yttervärlden. Ni kanske är kapabla att skriva omfångsrika böcker, men kan ni med ord beskriva vad sanning och frid är? Många klagar: "Jag känner ingen frid, jag känner ingen frid", men frid kan bara sökas inom er, ingen annanstans. När ni vänder er inåt kan ni uppleva den. Ni är frid, sanning, kärlek och uppoffring förkroppsligade. Det är dessa värden ni bör fyllas av! Ni ägnar er åt tjänande och säger att ni gör det ena och det andra. Vad innebär tjänande? Att söka sitt sanna Själv är verkligt tjänande. Ert självförverkligande gynnar alla. Ni tror att någon givit er ett arbete, att någon annan talat till er, att någon skymfat er eller någon slagit er. Allt detta är inbillning skapad av er egen fantasi. Ni kan inte erfara ert Själv förrän ni ger upp dessa illusioner. När ni ger upp illusionerna ökar ert självförtroende. Om ni hänger er alltför mycket åt illusioner kan ni aldrig genomskåda världen. Världen är inte något annat än ett skådespel, som Kanchana Mala framhöll. I själva verket existerar hela världen bara som reaktion, återspeglning och genljud. Här följer ett litet exempel.

Inrikta ert sinne mot Gud

En boskapsherde brukade leda en boskapshjord till en skog i ett bergsområde så att djuren kunde beta där. Vid ett tillfälle när boskapen betade började han sjunga en sång. Genast hörde han dess ekot. Han trodde att någon härmade honom för att göra narr av honom. Han ropade: "Vem där? Varför härmar ni min sång?" Åter hörde han ekot av sin röst. Han blev mycket irriterad. När han kom hem berättade han för sin mor vad som hänt. Hon lugnade honom med orden: "Min käre son! Var inte rädd. Det du hörde var bara ekot av din röst. Det var bara ekon av de ljud du skapade. Det var ingen annan som härmade din röst." Herden insåg då sanningen. På liknande sätt inbillar sig människor att andra gör narr av dem och orsakar dem lidande. Detta är inget annat än en återspeglning av deras egna känslor och tankar. Det är era egna känslor och tankar som

återvänder till er. När ni tänker på sorg drabbas ni av sorg. Tänker ni på vrede kommer ni att möta vrede. Ni själva, ingen annan, är ursprunget till alla dessa reaktioner, återspeglings och genljud. Ni själva är ansvariga för såväl er sorg som er glädje, ingen annan. (Här frågade Svami en av ungdomarna från Hyderabad: "Vad heter du?" När denne sade att hans namn var Ravi Kiran sade Svami). Ravi Kiran är det namn dina föräldrar gav dig. Vad är ditt verkliga namn? Ditt verkliga namn är Gud (ātma). Ni bör gradvis minska bördan av era illusioner. *Mindre bagage ger större bekvämlighet och resan blir till ett nöje.*

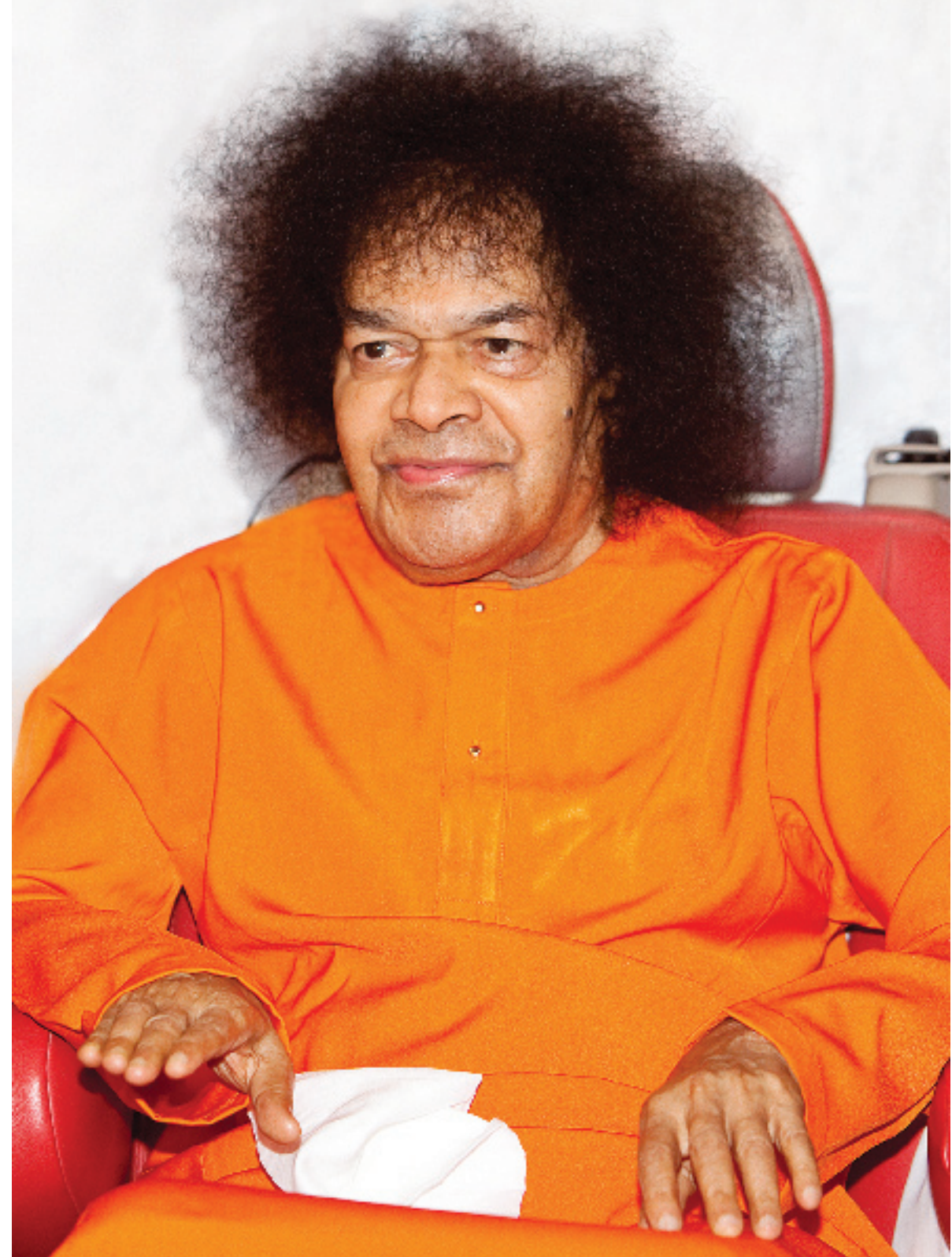
Försök inse att allt är reaktion, återspeglings och genljud. Allt ni säger återvänder till er som ett eko. På motsvarande sätt återvänder era handlingar till er i form av reaktioner. Vart ni än vänder blicken ser ni er egen återspeglings. När ni står vända mot solen faller er skugga bakom er. När ni vänder ryggen mot solen kommer er skugga att falla framför er. När solen står rakt ovanför er faller skuggan däremot vid era fötter. På samma sätt kommer mayas villfarelser att träda i bakgrunden när ni riktar sinnet på Gud, men när ni vänder bort sinnet från Gud kommer illusionerna att träda i förgrunden och ni blir dess offer. De förpassas till era fötter när ni helt inriktar ert sinne på Gud. Koncentrera därför ert sinne fullständigt på Gud. Då kommer ert sinne inte att svänga hit och dit. Ni faller offer för illusionen när ert sinne är ombytligt och vacklande. Många koncentrerar sig och försöker meditera. Vad innebär meditation? Innebär det bara att sitta med korslagda ben och slutna ögon? Nej, nej, det är att sitta stilla utan några tankar alls. Sann meditation är att erfara sitt Själv, men om ert sinne irrar runt bland olika tankar och föreställningar kan ni inte meditera. Detta anstår inte människor. Det är snarare ett tecken på apsinne. Många börjar meditera utan att stilla sitt apsinne. De kan aldrig uppnå meditationsstadiet. Koncentrera er på ert Själv. Lägga märke till vad ert sinne håller på med. Tänker det på något gott eller något ont? Gå bortom dualismen av gott-ont och stilla ert sinne.

Många ägnar sig åt andliga övningar såsom tillbedjan, ritualer och botgöring. Det har ingen betydelse vilka av dem ni praktiserar. Det viktigaste

är att ert sinne är stilla. (Svami frågade en annan ung man: "Vad heter du?" Denne svarade: "Gollapudi Sai Prasad." Då sade Svami). Gollapudi är ditt familjenamn. Det är ett namn din familj givit dig, men du bör inte begränsa dig med detta namn. När du presenterar dig för andra kanske du säger: "Jag heter så och så", men i djupet av ditt hjärta bör du tänka att din verklighet är bortom detta namn och denna form. Ni tilltalar mig alla med Sai Baba. Det är det namn ni givit Mig. Jag har inget speciellt namn. Vilket namn ni än väljer kommer Jag att svara. Namn som Rāma, Krishna, Govinda, Narayana har alla givits av er. Ni ser bilderna målade av konstnärer som Ravi Varma och säger: "Detta är Rāma, detta är Krishna och detta är Śiva", men såg Ravi Varma någonsin Rāma, Krishna eller Śiva? Nej, han såg ingen av Dem. Han målade Dem med fantasins hjälp grundande sig på de beskrivningar som givits i Purānas (indiska mytologiska skrifter). Han porträtterade Rāma bärande båge och pil, Krishna med påfågelsfjäder på huvudet och Śiva med tre ögon.

Människor läser Purānas utan att förstå deras djupaste innebörd. Vad än ert sinne tänker ser ni dess återspeglning. (En av ungdomarna bad till Svami att ge dem nödvändig styrka till att utföra mer och mer tjänande. Då sade Svami). Bangaru! Styrka är inget som ges eller tas emot. Den finns alltid inom er. (I nästa ögonblick sade en ung man till Svami: "Svami, vi kan utföra många angelägna arbetsuppgifter när Du är med oss." Då sade Svami). Helt säkert är Jag alltid med er. Vad ni än ber Mig om kommer Jag alltid att säga "Ja, ja, ja."

Ur: *Sanathana Sarathi*, mars 2010, s. 66-74.

Uppoffring och osjälviskhet är utmärkande för sann kärlek

Sathya Sai Babas tal (Amrita Dhara) i Sai Kulwant Hall,
Prasanthi Nilayam, 20 juni 1996.

I Sin stora medkänsla höll Sathya Sai Baba dagligen tal i nästan två månader i Sai Kulwant Hall, Prasanthi Nilayam, med början den 16 juni 1996. Dessa tal omfattar en mångfald andliga ämnen av praktisk nytta för den moderna människan och belyser Indiens rika kulturarv som har sin grund i Veda-skrifterna. Som läsarna själva kommer att märka utgör detta en rikedom av upplyftande andlig kunskap som kan berika, upplysa och förvandla mänskligheten. Detta nummer innehåller Sathya Sai Babas tal, hållet den 20 juni 1996. Sanathana Sarathi kommer då och då att publicera dessa tal som givits det passande namnet "Amrita Dhara", ett flöde av gudomlig andlig föda.

*Det hjärta där det inte finns kärlek
är i själva verket en hemvist för spöken.
Det är den rätta beskrivningen av ett sådant hjärta.
Kan man kalla smedens blåsbälg ett levande väsen
bara för att den tar in luft och ger ifrån sig luft?*

« telugu-vers »

Erfar gudomlig sällhet genom att utveckla kärlek till Gud

Ni som är kärleken förkroppsligad!

Uppoffring är kärlekens mål. Kärlek begär ingenting. Den varken kritiserar eller skadar någon. Den är osjälvisk och ren. Eftersom människan inte förstår kärlekens innersta väsen söker hon den på många olika sätt. Ni bör tro på att det som utmärker sann kärlek är osjälviskhet och en

anda av uppoffring. Det finns ett inslag av själviskhet och egennytta till och med i kärleken mellan mor och barn, man och hustru och mellan bröder och vänner. Endast Guds kärlek är utan varje spår av själviskhet och egennytta.

Förstå att allt i grunden är ett

Sann kärlek kan få dem som är reserverade mot er eller åtskilda från er att komma er närmare. Den kan förvandla en människa med djuriska tendenser till en gudomlig varelse. Den kan med tiden förvandla världslig och fysisk kärlek till gudomlig kärlek. Människor som önskar förstå kärlekens väsen bör ge upp sin själviskhet och egennytta. De bör utveckla renhet, ståndaktighet och andra gudomliga egenskaper för att förstå gudomlig kärlek. De bör försöka leva sitt liv med fokus på kärlek till Gud, utan att fästa avseende vid sina svårigheter och sitt lidande. Inte ens grundtanken om människornas broderskap återspeglar mänsklighetens verkliga enhet, eftersom det finns ett inslag av själviskhet och egennytta i den. De som önskar utveckla en anda av broderskap bör därför tro på enhetens princip. I dag finns meningsskiljaktigheter till och med mellan bröder, varför de lever ett liv fyllt av konflikter och svårigheter. Därför kan inte broderskap symbolisera sann kärlek. Först när ni inser att samma Gud (ätma) är närvarande i er själva, i Mig och i alla andra kan ni erfara sann kärlek. Individer må vara olika, namn och former må variera, men grunden, Gud (ätma), är densamma i alla. Människan bör därför inse alltings enhet.

Det finns många smycken men guldets i dem är densamma.

Det finns många kor men deras mjölk är densamma.

Det finns många varelser men Gud (ätma) i deras inre är densamma.

Det finns många blommor men den tillbedjan

där blommorna offras är densamma.

« telugu-vers »

Vi bör se enheten i allt. Först då kan vi förstå kärlekens innersta väsen i sin helhet. Vi bör fylla vårt hjärta med sann kärlek. De som ger plats åt onda tankar i sitt hjärta och låtsas som om de vore fyllda av kärlek bedrar sig själva. Den som är uppfylld av sann kärlek kommer aldrig att ge upp den under några omständigheter, var han än befinner sig eller vilka handlingar han än utför.

Sann kärlek är osjälvisk och oföränderlig

En del studenter är fulla av kärlek och renhet så länge de studerar på universitetet och bor på studenthemmet. Så snart de beger sig ut i yttervärlden inträffar många förändringar i deras sinne. De påstår att det beror på att de påverkas av sitt umgänge, sin familj och omständigheterna. Detta är dock inte ett riktigt påstående. Om ni verkligen har ren, osjälvisk och orubblig kärlek i ert hjärta kommer någon förändring aldrig ifråga, vart ni än beger er. Inget umgänge kan ha någon negativ inverkan på er. Jag ska ge ett litet exempel för att illustrera detta. Ni ritar en klättrväxt med många blommor på ett papper. När det blåser kommer papperet att fladdra, men inte den växt som ritades på pappret. På liknande sätt kanske ert sinne vacklar på grund av dåligt umgänges inverkan, men ert hjärta påverkas inte när ni fyllt det med sann kärlek. Ingen kan förändra den sanna kärleken som finns i ert hjärta. Kärlek bör ges plats inte bara i ert sinne utan också i ert hjärta. Sinnet är inget annat än en mängd tankar. Den kärlek som närs i ert sinne genom tankar kommer att fördrivas av ett annat tankeflöde. Därför bör ni vårda kärlek och heliga känslor i ert hjärta.

Sann kärlek har tre egenskaper. För det första vet den inte vad rädsla är. För det andra ber den inte någon om något. För det tredje skänker den kärlek för kärlekens egen skull, inte för materiell vinning. Dessa tre egenskaper utgör kärlekens själva kärna. I själva verket är det denna form av helig kärlek som är sann kärlek. Här följer ett litet exempel:

En gång begav sig en kung till en skog för att jaga. Efter en stund kände han sig trött och törstig. Han fick då syn på en liten hydda långt borta. Han gick fram till hyddan då han antog att någon fanns där. Han fann där en vis man försjunken i djup meditation. Han satte sig ner och väntade tålmodigt då han inte ville störa mannen i hans meditation. Snart öppnade den vise ögonen och frågade: "Min herre, vem är ni? Vad får er att komma hit?" Kungen svarade: "Jag härskar över ett kungadöme. Jag kom till skogen för att jaga. Då jag kände mig trött uppsökte jag er eremithydda för att vila litet." Den vise mannen blev mycket glad när

han hörde detta och bjöd kungen på frukt och kallt vatten. Kungen var mycket nöjd med den gästfrihet den vise mannen visade honom. När han skulle ge sig av bad han den vise mannen: "Svami! Det är inte så långt till mitt kungadöme. Kan ni inte visa mig vänligheten att komma till mitt kungadöme och ta emot min gästfrihet som ett tecken på min tacksamhet." Den vise som försakat allt antog inte denna inbjudan. Kungen stod dock fast vid sin inbjudan, och till slut tackade den vise mannen ja bara för att tillfredsställa kungen. När de anlönt till palatset tog båda ett bad och gick därefter till andaktsrummet. Kungen började be: "O du Högste bland gudar! Jag har haft den stora lyckan att bli kung, men detta lilla kungarike är inte nog för mig. Därför vill jag utvidga det genom att införliva de angränsande små kungadömena. Rikta Din välvilliga blick mot mig och välsigna mig rikligt med Din nåd." När den vise hörde dessa ord reste han sig lugnt och började ge sig i väg utan att säga något. "Svami! Ska ni gå utan att äta något? Jag ber er, stanna en stund," bad kungen. Den vise svarade: "Jag har inte kommit för att tiggare från en tiggare. Ni är själva en tiggare och ni tigger Gud om småsint vinning. Ni tigger av Gud för att utvidga ert kungadöme. Om jag önskar något, ber jag till samma Gud som ni ber till. Jag har inte behov av något från er."

Detta innebär att en verkligt kärleksfull människa inte ber någon om något. Man behöver inte ens be Gud om något. Han ger en vid lämplig tidpunkt det man har behov av.

O sinne, be inte om något. Be inte om något.

Ju mer du ber om, desto mer negligeras du.

*Gud kommer med säkerhet att ge dig
det du förtjänar utan att du ber om det.*

*Uppfylldes Han inte Śabarīs (1) önskan
fastän hon aldrig bad om något?*

*Befriades Han inte Jatāyū (2) som aldrig bad om något
utan offrade livet för Hans skull?*

« telugu-vers »

Bad Śabarī Rāma om något? Begärde Jatāyū någon förmån av Rāma? Nej, inte alls. När ni kallar på Gud med rent, orubbligt och kärleksfullt hjärta, kommer Han genast till er. Ni behöver inte be Honom om något. Detta utmärker och utgör innebörden av sann kärlek till Gud. Eftersom ni glömmer denna gudomliga kärlek och jagar efter världslig lycka möter ni många svårigheter och problem.

[Not 1: Kvinnlig asket i eposet Rāmāyana, ö.a.].

[Not 2: Fågel som offrade livet i eposet Rāmāyana, ö.a.].

Låt Guds vilja få råda

Att tigga och begära är relaterat till världslighet och innebär att man valt den världsliga vägen. Sann och helig kärlek är knuten till den andliga vägen. När man väljer den andliga vägen upphör alla världsliga tendenser av sig självt. Ingen vet hur dyrbara och värdefulla ting som finns i Guds skattkammare. Kanske ni ber om glasbitar, men Gud kanske önskar ge er dyrbara diamanter. Ni kanske ber om triviala ting när Gud beslutat att ge er något mycket värdefullt. Därför bör ni överlämna allt till Guds vilja. Först då ger Han er det ni verkligen behöver. Ni vet inte själva vad ni verkligen behöver och inte behöver. Ni vet inte heller vad som är bra för er och vad som inte är bra. Han kommer av sig Själv att ge er det som är bra för er, det som är till nytta för er och det som är det bästa för er. Hans vilja avgör alltid när något ska ges och vad som ska ges. När ni offrar allt till Gud med ett orubbligt sinne och utför alla handlingar för att behaga Honom kommer Han Själv att uppfylla alla era behov. I dag har dock människan inte denna fasta tro. Hon förmår inte fullfölja sina föresatser eftersom hon saknar tro. Tro är nödvändig vad det än gäller. Ni talar om hängivenhet och tro. Man bör tro på att kärleken är den yttersta grunden, men tyvärr tror inte människor på sin egen kärlek. Hur kan de då älska Gud? Er kärlek är världslig, men Guds kärlek är ren och upphöjd. Guds kärlek är gränslös. För att förtjäna Guds kärlek bör ni gradvis ge upp världslig kärlek. När tiden för tentamina närmar sig börjar student-

erna be, mer och mer. Vad ber de om? De ber om att klara tentamen, men detta är inte vad de bör be om. Det kan liknas vid att tigga. Bli inte tiggare. En hängiven bör aldrig ta sin tillflykt till detta slag av tiggeri. När ni ger upp alla era begär och bara strävar efter Gud kommer Han att ge er allt. Alla kanske dock inte befinner sig på denna höga nivå från första början. Därför måste ni i början be Gud om vissa saker. Om ni inte ber får ni inget, då kommer inte ens er mor ge er mat, men hon är bara er världsliga mor. Den gudomliga modern har ingen världslig relation till er. Hennes relation till er är av andligt slag. Det är naturligt för människan att be och ta emot på den världsliga vägen, men på den andliga vägen erfar man endast sällhet. Då finns inget mer att be om.

Acceptera det Gud ger er. Acceptera allt Han gör. Fråga er inte om det är bra eller inte. Det som ni bedömer som dåligt kanske visar sig ge ett gott resultat. När ni lider av malaria ger läkaren er kininmedicin som har en mycket besk smak. Medicinen må vara besk, men dess verkan på er är god eftersom den botar er sjukdom. I början kanske ni tycker att hängivenhet är något mycket svårt, men ni bör aldrig ge upp ert beslut på grund av rädslan för svårigheter. Många ädla personer utstod många svårigheter och utförde intensiv botgöring för att erfara sin gudomlighet. Glädjestunder inträffar mellan stunder av sorg. Utan sorg kan det inte finnas glädje. Ni kommer att uppleva sann lycka först sedan ni utstått svårigheter. Ger sockerröret er råsocker bara för att ni ber om det utan att ni krossar det och skiljer ut vätskan? Diamanten blir verkligt värdefull först sedan den slipats många gånger. En oslipad diamant är inte värd mycket. Ni kan bara skapa vackra smycken genom att lägga guldet i elden och bearbeta det med hammare. På liknande sätt kan ni bara erfara gudomlig sällhet om ni utvecklar gudomlig kärlek och uthärdar alla svårigheter utan att bry er om andras kritik.

Skapa harmoni mellan tanke, ord och handling

Förringa inte betydelsen av Guds kärlek. Denna kärlek är ytterst helig. Den kan tyckas världslig och helt vanlig, men i verkligheten är den upphöjd.

Alla människor bör utveckla kärlek till Gud. Som Jag sa till er i går kommer jaget (aham) från Gud (ātma), sinnet kommer från aham och talet kommer från sinnet. Därför är talet sinnets son, sinnet är jagets (ahams) son och jaget (aham) är Guds (ātmas) son. Far (Gud), son (jaget), sonson (sinnet) och sonsonsson (talet) – alla fyra tillhör Guds (ātmas) familj. Gud (ātma) finns i alla som ren kärlek. En människa må sakna allt annat, men det finns ingen människa som inte har Gud (ātma) inom sig. Vilken är den enhetsprincip som finns i alla. *Det är varande, medvetande och sällhet* (sat-cit-ānanda) som karakteriserar allas gemensamma innersta väsen. Ni kan också kalla det samvete.

Man kan inte se eller gripa tag i luften fastän den finns överallt, men kan man säga att det inte finns någon luft bara därför att man inte kan se den eller gripa tag i den? Den finns verkligen. Inte heller kan man förneka att medvetandet (chaitanya) existerar bara därför att man inte kan se det och erfara det. Medvetandet existerar verkligen. Det kallas också varandet, vilket inte är något annat än sat, som alltid är närvarande, som inte kommer och går. För varandet (sat) finns ingen tillfällig närvaro. Det är ett stort misstag att tro att det är något som kommer och går. Människor säger: "Gud kom och visade sig för mig (darshan) när jag mediterade." Detta är en världslig känsla. Varifrån kom Han för att ge darshan? Och vart begav Han sig efter denna? Han varken kom någonstans ifrån eller begav sig till någon speciell plats. Han hade alltid funnits där ni befann er och skulle förbli där för alltid. Ni kunde se Honom därför att ert hjärta var rent. Ni kan inte se Honom när ert hjärta är orent, men Han finns där alltid. Han varken kommer eller går.

Ni känner alla till Dhruva som var ett femårigt barn. Han hade ingen världslig kunskap. En så ung pojke gav sig ut i en tät skog, utförde intensiv botgöring och kontemplerade över Gud i kraft av sin tro och uppmuntran av den vise Narada. Ni bör lita på de äldres ord. Dhruva trodde helhjärtat på Naradas ord eftersom denne var Guds (Brahmas) mentalt skapade son (mānasa putra). Själva denna Dhruvas tillit manifesterades inför honom i form av Herren Vishnu. Herren Vishnu frågade honom: "Mitt kära barn!

Vad önskar du?" Den unge Dhruva svarade: "O Gud! Du visste var jag var, hur jag var och över vem jag kontemplerade. Då Du kände till allt detta kom Du till den plats där jag satt. Därför vet Du också mycket väl vad jag önskar."

När en så ung pojke som Dhruva ägde så stor vishet, hur mycket större vishet bör då inte Gud äga? I själva verket äger Han större vishet än någon annan. Han sade: "Mitt kära barn! Utan tvivel visste Jag var du fanns och Jag vet också vad du önskar, men av princip är Jag beredd att uppfylla din önskan bara när det råder harmoni mellan dina tankar, ord och handlingar. När du gick hemifrån sade du till din mor att du skulle be Gud om ynnesten att få sitta i din fars knä. Du utförde botgöring i enlighet med dina tankar. Nu vill jag testa om dina ord harmonierar med dina tankar och handlingar." Då svarade Dhruva: "Då jag var ansatt av världslighet kom jag för att söka glasbitar. Så kan man se min önskan att få sitta i min fars knä. Nu har jag funnit en dyrbar diamant i form av Din darshan. Det är min stora lycka att jag fann en dyrbar diamant när jag sökte glasbitar." Då framhöll Vishnu hans svaghet: "Mitt kära barn! Dina tankar och handlingar uttrycker något helt annat än dina ord. Dina tankar och handlingar står i motsats till dina ord. Dina tankar och handlingar dominerar, så återvänd till ditt kungadöme och regera över det." Med de orden sände Vishnu honom tillbaka till hans kungadöme. Gud önskar att ni i alla era bemödanden eftersträvar harmoni mellan tanke, ord och handling. Att säga en sak och göra något annat är inte rätt. Inte ens efter att Dhruva utfört sådan intensiv botgöring och till slut fått uppleva Guds darshan kunde han få det han önskade. Vad berodde det på? Det berodde på bristen på denna harmoni mellan tanke, ord och handling.

Avlägsna slöjan av dåliga egenskaper

Ni bör alltså alltid bevara ert tals helighet. Sinnet föder talet. Sinnets nycker gör det orent. Eftersom talet har sitt ursprung i sinnet och är

sinnets son återspeglas sinnets orenhet i talet, likt en son som ärver sin mors egenskaper. Sinnets känslor bör i själva verket vara gudomliga, men det är de inte alltid. Fadern och sonen kan vara helt olika. Tänk till exempel på Prahlāda och Hiranyakasipu. Prahlāda var djupt hängiven medan däremot Hiranyakasipu var alltigenom ondskefull. En sådan ädel pojke som Prahlāda föddes som son till en så ondskefull demon som Hiranyakasipu. Prahlāda älskade Gud (Nārāyana), men Hiranyakasipu hatade Honom. Prahlāda var den som inte vilseleddes av namn och form, medan däremot Hiranyakasipu bara satte sin lit till namn och form. Ni bör ge upp känslorna av bundenhet till namn och form. Förr eller senare måste ni lämna kroppen. Därför bör ni ge upp bundenheten till kroppen. Vad ni måste överge är inte hustru och barn och ägodelar, utan de dåliga egenskaperna hat och avund som döljer er mänsklighet. När ni avlägsnar denna slöja av dåliga egenskaper kan ni erfara sällhet. Om ni drabbas av grå starr, räcker det att ni opererar bort den grå starren. Då återfår ni synförmågan. Ni behöver inte göra stora ansträngningar för att kunna se igen. På samma sätt är människans hjärta täckt av de dåliga egenskaperna bundenhet, hat och avund. Att gradvis ge upp dessa dåliga egenskaper är sann uppoffring. När ni ger upp dem kommer ni lätt att kunna erfara ert Själv. Det är i själva verket er rättighet. Individens (manava) har sitt ursprung i Gud (Mādhava). Trots detta glömmet ni Gud Själv. Molnen uppstår på grund av solen. Samma moln döljer den, men solen hatar dem inte, för alla är de passerande moln. Varför skulle man hata molnen som snart passerat? På liknande sätt döljer molnen av dåliga egenskaper och onda känslor den strålande solens kärlek (prema) i människans hjärta. I en sådan situation bör ni behålla ert lugn. När ni behåller er jämvikt kommer dessa moln att på ett naturligt sätt avlägsna sig. Den vind som fört dem med sig till er kommer också att blåsa bort dem. Det människan måste göra är att utveckla mer och mer kärlek i sitt hjärta.

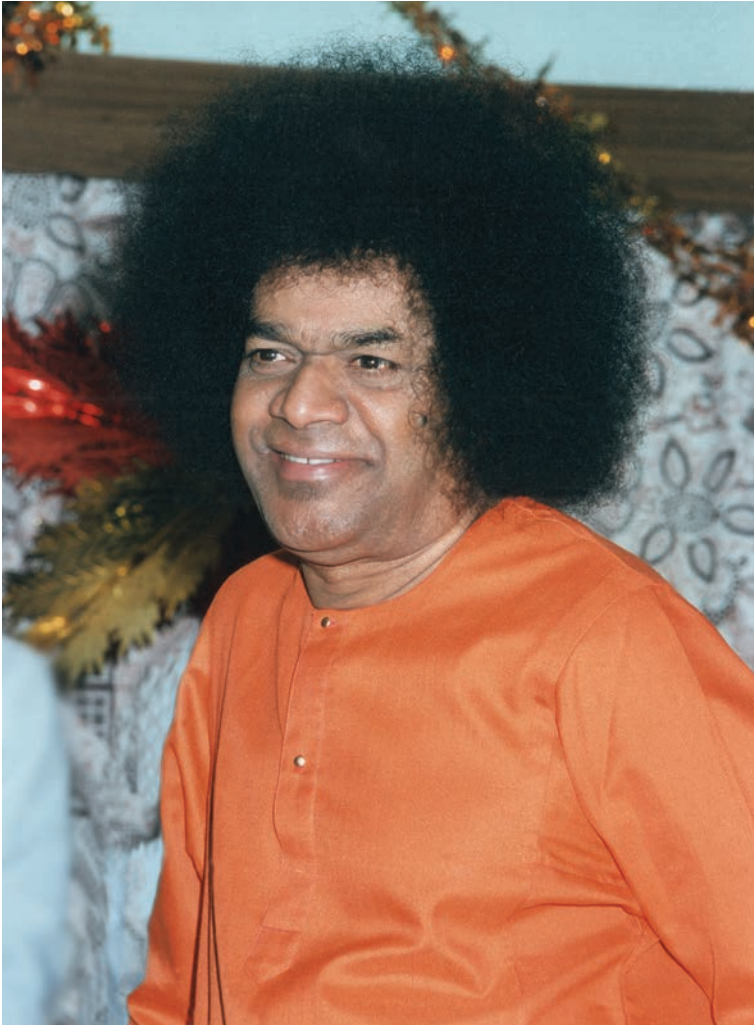
Det finns ingen uppgift i denna värld som inte kan utföras med hjälp av kärlek. Era andra egenskaper och inre värden kanske inte hjälper er att genomföra alla uppgifter, men om ni har kärlek kan ni lyckas med allt

ni företar er. Ni kan faktiskt åstadkomma allt med kärlek. *Gud är kärlek, kärlek är Gud.* Ni bör inse att Gud och kärlek är ett och utveckla kärlek. Ni bör utveckla känslan av att det lidande som orsakar er smärta orsakar andra samma smärta. Ni bör också inse att andra älskar sig själva lika mycket som ni älskar er själva. I varje situation bör ni sätta er in i andras förhållanden och sedan jämföra. Detta är att utforska sig själva. Detta är inte jämförelse i yttre mening. Ni bör utveckla förståelsen för att det slags känslor, svårigheter och lidanden ni själva möter, möter också andra, och för att andras kärlek är lika ren som er egen. Detta är vad ni kärleksfullt och med heliga känslor måste jämföra. Då kommer det inte att finnas utrymme för hat och avund i er. För att fördriva de dåliga egenskaperna bundenhet, hat och avund bör ni utveckla ren och osjälvisk kärlek höjd över egot. Detta är verklig hängivenhet. Alla andra andliga övningar såsom tillbedjan, upprepande av Guds namn och meditation är endast steg som tas för att lära sig kontrollera sitt oroliga sinne. När ni önskar komma till takterrassen på ert hus använder ni en stege. Stegens nedre del vilar på marken, men dess övre del stöds av väggen. Markens stödjande av stegens nedre del motsvarar tro, och väggens stödjande av dess övre del motsvarar kärlek. Därför kan ni med hjälp av kärlek och tro nå vilka höjder som helst, men saknas kärlek och tro kan ni inte klättra alls. Det är omöjligt. Ni måste ha stöd av båda. Ni bör utveckla djup tro och gudomlig kärlek. När ni gör det behöver ni inte utföra några andliga övningar såsom upprepande av Guds namn och meditation.

Uppoffring leder till evig sällhet

Vad är syftet med upprepande av Guds namn (japa) och meditation (dhyāna)? Det är endast för att utveckla kärlek och tro. När ni lyckats med detta, återstår då något som helst behov av japa och dhyāna? Varför måste man eftersträva något man redan har? Många tror att de söker efter Gud. Varför skulle man söka efter Gud som är allestädes närvarande?

Letar ni efter er själva någonstans? Nej, nej, ni letar inte efter er själva. Ni anses vara galna om ni gör det. Att söka efter Gud är som att söka efter er själva.

Gud finns i ert inre, runt er, över och under er. I själva verket är ni Gud. Endast på grund av er bundenhet till och identifikation med er kropp säger

ni att ni är den och den. Det är inte sanningen. I alla berättelser om Gud, epos och andra heliga skrifter som våra forna visa män (rishis) skrivit är frågan: "Vem är jag?" av största betydelse. Vad är syftet med att uppmana er att söka svaret på frågan "Vem är jag?" innan ni söker kunskap om andra ting i världen?

När någon kommer till er frågar ni honom: "Vem är du? Varifrån kommer du?" Ni ställer dessa frågor till alla människor som ni möter, men ni frågar aldrig er själva: "Vem är jag och varifrån har jag kommit?" När ni vet vem ni är vet ni också allt om alla andra. Vad behöver ni för att få veta vem ni är? Först och främst behöver ni självförtroende. Självförtroende leder till att ni upplever inre självtillfredsställelse. När ni känner inre självtillfredsställelse leder det till självupppoffring. Det är endast genom självupppoffring som ni kan uppnå självförverkligande. Därför är självförtroende grunden, inre självtillfredsställelse väggarna, självupppoffring taket och självförverkligande livet. Utan en grund kan det inte resas väggar, och utan väggar kan man inte lägga på ett tak, och har man inte tak över huvudet, hur kan man då bo i huset? Därför bör ni se till att ert självförtroende är orubbligt. Vilka omständigheterna än är, till och med om det skulle kosta er livet, får ni inte låta ert självförtroende rubbas. Ni bör utveckla en sådan djup tro. När ni utvecklar tro följer sällhet av sig själv. När ni uppnår detta tillstånd av sällhet kommer ni att försaka allt. I detta tillstånd upplevs inga sådana skillnader som mitt och ditt.

Uppoffring leder till oföränderlig och evig sällhet, men ni förmår inte följa uppoffringens väg. Vad är skälet? Ni är fångade i egots och bundenhetens snara, och det gör ert liv outhärdligt. Det sägs att dödsjuden Yama kastar sin snara runt halsen på alla och berövar dem livet. Var har Yama anlagt sin fabrik för tillverkning av snarorna han använder för att ta livet av alla levande varelser? Det finns ingen sådan fabrik. Det finns ingen anledning att skaffa fram snaran någonstans ifrån. Det är i själva verket ert ego och er bundenhet som utgör den snara som håller er hals i ett järngrepp och tar livet av er.

Kärlek till Gud kommer att göra er odödliga

Ni får inte tro att ni har fått den glädje och sorg ni upplever av Gud. Era tankar orsakar både gott och ont, glädje och sorg, ingen annan är ansvarig. Det är ett misstag att tro att den eller den personen är orsak till era svårigheter. Ni är själva ansvariga för allt gott och ont, för all glädje och sorg, allt beröm och klander. När någon annan är orsak till er glädje och sorg har ni anledning att vara rädda, men när ni inser att ni själva är orsaken finns inget utrymme för rädsla. Hur befrias ni från rädsla? När ni fyller er med kärlek. Ni drabbas av rädsla bara när det finns brister hos er. Ge därför inget som helst utrymme för brister. Innan ni utför minsta handling bör ni fråga er om den är bra eller dålig. Utveckla förmågan att skilja mellan gott och ont. Ta er tid att ställa denna fråga. Förhastad är inte. *Jäkt innebär slöseri. Slöseri ger bekymmer. Jäkta därför aldrig.* Bibehåll ert inre lugn i alla situationer och kontempera över Gud. Utveckla kärlek till Gud. Denna kärlek gör er odödliga. Den kommer att befria er från all sorg och skänka er sällhet. Detta är den kunskap ni måste tillgodogöra er.

Skaffa er både världslig och andlig utbildning

Ni kanske skaffar er världslig utbildning som grund för ert världsliga liv. Världslig utbildning är avsedd för framgång i denna värld, medan kunskapen om Gud (Brahmavidyā) är till för självförverkligande. Ni bör leva ett liv där ni integrerar världslig och andlig utbildning, för båda behövs. De kan jämföras med negativa och positiva laddningar som båda behövs för att alstra en elektrisk ström. Människan av i dag skaffar sig dock bara världslig utbildning och fyller sitt hjärta med negativitet, men ändå förväntar hon sig positiva resultat. Sådana kan dock omöjligen följa av denna totala negativitet. Ni förlorar rätten till något positivt. Fyll därför ert hjärta med positiva känslor. Då kan ni uppnå allt. Världslig utbildning är avsedd för världsligt liv, men kunskapen om Gud (Brahmavidyā) är

relaterad till Den Högste, Gud. När ni förvärvat den kunskapen finns inte längre några hinder på er väg.

Kära studenter!

Många av er spelar fotboll på idrottsplatsen. I detta spel deltar elva spelare på vardera sidan. Det finns ett mål längst bak på varje sida. Varje mål har två målstolpar. För att det ska kallas mål måste bollen passera mellan dessa stolpar. I livets spel deltar begär, vrede, girighet, illusion, högmod, avund osv. på ena sidan och sanning, rättfärdighet, frid, kärlek, icke-våld osv. på andra sidan. Båda sidorna spelar med livets boll. Den ena målstolpen är världslig utbildning och den andra är andlig utbildning. Livets boll måste passera mellan dessa stolpar. Om den inte gör det utan passerar utanför målburen, anses den vara ute ur spel, och det döms inte mål. Skaffa er världslig utbildning och utveckla även dessa färdigheter. Med denna utbildning som grund bör ni skaffa er andlig utbildning. *Andlig kunskap är verklig kunskap.* Världslig utbildning kan liknas vid en liten flod eller en kanal. Andlig utbildning kan liknas vid en ocean. Alla floder måste till sist rinna ut i oceanen. Ni må skaffa er vilken världslig utbildning som helst, men till sist måste ni finna vägen till den gudomliga nådens ocean. Slösa inte bort ert liv genom att endast sträva efter världslig utbildning.

Ansträng er för att med tillit utveckla kärlekens princip. Ni bör inte ringakta eller ignorera naturen, för den är också en manifestation av Gud. Gud är orsaken och naturen är verkan. Världen är en manifestation av orsak och verkan. Därför bör ni se Gud i naturen också. Ni kan se Honom i varje atom.

Ur: *Sanathana Sarathi*, juli 2009, s.194-203.

Ideellt arbete i Sai-organisationerna runt om i världen.

Indonesien

Två jordbävningar med en magnitud av 7.6 resp. 6.2 på Richterskalan drabbade västra Sumatras kust den 30 september 2009. Jordbävningarna ägde rum längs samma spricka i jordskorpan som gav upphov till tsunamin i Indiska Oceanen 2004 och upplevdes i Norra Sumatra, Riau, Aceh, Malaysia och Singapore. På grund av jordbävningarna dödades många, mer än 135 000 hus skadades allvarligt och totalt 1.25 miljoner människor drabbades. Kuststaden Padang, västra Sumatras största stad var bland de värst drabbade områdena. Indonesiens Sathya Sai Råd bildade en nationell beredskapsstyrka som en del av nödhjälpsarbetet. Man skaffade sig snabbt en överblick över nödhjälpsbehovet i de drabbade områdena och det visade sig att avlägsna områden och byar var i störst behov av hjälp.

Den 3 oktober begav sig Sathya Sai volontärer till Padang med medicinsk utrustning och mediciner. Samma dag begav sig Sathya Sai volontärer från

Medan till Padang med fem ton ris, dricksvatten, snabbnudlar och kokkärl. Den 5 oktober körde volontärer på motorcyklar till områden i byn Tentika och delade ut 190 tält som tillfälligt skydd och 35 plastdunkar till förvaring av dricksvatten.

Mellan den 6 och den 9 oktober delade Sathya Sai nödhjälpssteam ut dagliga livsmedel och tält till byar och avlägsna områden samt lådor med medicin inklusive vaccin till 2000 patienter på tre sjukhus i det drabbade området. 3000 filter delades ut och en benprotes införskaffades för att hjälpa ett av offren att återvända till sin hemstad på Java.

Argentina

Rosario, den största staden i provinsen Santa Fe, Argentina, ligger ungefär 300 km nordväst om Buenos Aires, på västra stranden av floden Paraná. Den 1 augusti 2009 anordnade Argentinas Sathya Sai organisation och Sathya Sai centret i Rosario ett sjukvårdsläger där gratis vård gavs till omkring 430 invånare i ett slumområde, huvudsakligen bebott av tobasfolket, argentinska indianer. Dessa urinvånare lider brist på många grundläggande livsförnödenheter och Sathya Sai centret i Rosario har hjälpt dem sedan 2003. Under sjukvårdsläget den 1 augusti 2009 gav 15 läkare och 75 volontärer från olika regioner av Argentina och från andra länder gratis rådgivning och behandling inom internmedicin, pediatrik, tandvård, psykologi, ögonsjukdomar och man utförde ultraljudsdiagnostik. 150 par glasögon delades ut gratis till behövande patienter. En grupp veterinärer och volontärer behandlade 100 djur, däribland hundar, katter och en häst. Det hölls workshops för att undervisa invånarna om hälsa, hälsoförebyggande åtgärder med fokus på tandvård, förebyggande av våld i hemmet och AIDS. Barn gavs ritmaterial och underhölls av clowner under läget. En patient kommenterade: "Jag vet nu vilka som ordnat sjukvårdsläget. De är mycket ovanliga änglar därför att de gör sitt arbete med ett leende på sina läppar och är fyllda med glädje och kärlek. Dessa läkare botar inte bara patienternas fysiska sjukdomar utan också deras själar"

Ur: *Sanathana Sarathi*, januari 2010.

Gud är inneboende i alla.

Det var en gång en kung i kungadömet Chola som hade en stark längtan att få darshan (åsynen av en helig person) av Herren Ranganātha och se Hans ståtliga tempel. När han en dag tog sin vagn och begav sig ut på sin resa mot Ranganāthas tempel, mötte han en gudomlig varelse som stod mitt i vägen framför honom. Kungen stannade sin vagn, klev ner från den och hälsade vördnadsfullt på honom. Båda talade därefter förtroligt med varandra en stund. Under tiden glömde kungen att han var på väg till Ranganāthas tempel. Därför vände hans sin vagn och åkte tillbaka till sitt kungarike.

Detta hände flera gånger. En kväll tänkte kungen så här: "Vad är det här? Jag har försökt många gånger att få Herren Ranganāthas darshan. Jag har kanske inte förtjänat att få darshan av min utvalde gudom det här livet"! Samma natt uppenbarade sig Herren Ranganātha i hans dröm och sa:

" O kung! Varför oroar du dig? Vem tror du att det var som mötte dig varje gång du försökte resa till Ranganāthatemplet? Det var ingen annan än Jag. Utveckla din förmåga att se Mig i alla och utveckla kärlek till alla." Efter att ha sagt detta försvann Herren Ranganātha.

På ett eller annat sätt uppfyller Gud de önskningar som kommer från dem som har en djup längtan att få se Honom. Människor oroar sig i onödan, eftersom de är oförmögna att inse detta.

Ur: *Sanathana Sarathi*, juni 2010, s.182.

Information från svenska Sathya Sai-organisationen

Inför Sathya Sai Babas 85-årsdag i november 2010 och världskonferensen i samband med denna har det hållits pre-worldconference-möten i hela världen.

Sverige tillhör zon 7 tillsammans med bl.a. Danmark, Norge, Holland och Belgien, Tyskland och Österrike. Zonens pre-worldconference-möte hölls i Köln i Tyskland den 7 – 9 maj 2010 på ett stort vandrarhem vackert beläget nära floden Rhen. Totalt var det mellan 150 och 200 deltagare. Till mötet kom också från Prasanthi Council dr. Michael Goldstein, Leonard Gutter, dr. Narendra Reddy och zon-ordförande Marianne Meyer. De berättade om bakgrunden till pre-worldconference-mötena och berättade också mycket inspirerande om personliga upplevelser med Sai Baba. De betonade att organisationen är där Sathya Sai Babas gudomliga undervisning finns. Det viktigaste budskapet i organisationen är kärlek. Organisationens framgång kan inte mätas i det antal projekt man deltar i utan i den andliga kvalitén uttryckt som bl.a. den kärlek och respekt som finns mellan de Sai-hängivna. De viktigaste andliga reglerna är att älska alla, tjäna alla, att följa sitt samvete och inte kritisera någon. Konferensen hade tre teman: "God is", "I am I", " Love all Serve All" och studiecirklar hölls kring kring dessa teman.

Studiematerialet till "God is" är på 100 sidor. "God is" beskriver den gudomliga skapelsen. Man tar här upp att Gud är allestädes närvarande och evigt medvetande. Skapelsen har sitt ursprung i Gud. Gud har inte någon begränsning alls. Det finns inte något ställe där inte Gud finns. Det finns ingen varelse utan gudomlighet. Var och en är förkroppsligandet av Gud.

Temat " I am I" beskriver vår roll i den gudomliga skapelsen och vår gudomliga natur. "I am I" identifierar oss. "Jag-principen" finns överallt. Den börjar i det gudomliga Självvet. Det första ordet var "Jag (aham)" även Om-ljudet (pranava) kom efter Jag (aham). Det universella "Jaget

(aham)" finns under olika namn och former i olika kroppar beroende på tid och omständigheter. Även en människas kropp och relationer förändras många gånger under hennes livstid, men "Jaget (aham)" förblir oförändrat. Sathya Sai Baba säger att vi ska komma ihåg: "Jag är inte denna kropp, Jag är inte detta sinne, Jag är Jag."

Det tredje temat älska alla – tjäna alla ("Love all – Serve all") är välbekant för de flesta. Det beskriver vad vi ska göra för att förverkliga och uppfylla vår roll i skapelsen. Sathya Sai Baba säger att det bästa sättet att älska Gud är att älska alla - tjäna alla.

Studiematerialet till dessa teman hade hämtats från Sathya Sai Speaks, Vahiniböckerna och Summer Showers och kan om så önskas fås som e-dokument via internet från den svenska organisationen. Här kan också nämnas att på den internationella Sai-organisationens hemsida finns en sökmotor där man kan söka på allt som Sathya Sai Baba har sagt i Sathya Sai Speaks, Vahini-böckerna och Summer Showers-böckerna. (<http://www.sssbpt.info/english/index.html>).

Marie-Louise och Jörgen Mølgaard

Sathya Sai Förlag Sverige

Sjung alltid Guds namn

*Om du har en stark längtan att se Gud
kontemplera över Honom med orubblig tro.
Då kommer du helt säkert att få se Honom.*

Tvivla aldrig på Hans existens.

*Han existerar för dem som tror på Hans existens och
Han existerar inte för dem som betvivlar Hans existens.*

Han handlar enligt dina känslor.

Utveckla därför din tro på Honom.

*Att sjunga Gayatri-mantrat tre gånger om dagen,
morgon, middag och kväll är inte tillräckligt.*

*Varför föreskriver du en viss tid för att sjunga Hans namn,
Han som är bortom tiden?*

*Kontemplera över Gud överallt, alltid och
under alla förhållanden, vad du än gör.*

-Sathya Sai Baba

Sanathana Sarathi, mars 2010, baksidan.

